

SLOVENSKI DELAVEC

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
LJUBLJANA, ČOPOVA 1—DELAV-
SKA ZBORNICA — TELEFON ST.:
35—29 — POST. ČEK. RAČUN ST.
17.548 — NAROČNINA: ZA ČLANE
ZZD 2.— DIN MESEČNO — (24.—
DIN LETNO) — ZA DRUGE NA-
ROČNIKE 3.— DIN MESEČNO (36.—
DIN LETNO) — CENE OGLA-
SOM PO DOGOVORU — LIST
IZHAJA VSAKO SOBOTO

LETO II.

LJUBLJANA, SOBOTA, 5. NOVEMBRA 1938.

Štev. 44.

Tebe Boga hvalimo

Zemlja krog nas se pripravlja za zimski počitek. Kakor dobra mati je, ki lega po bogatem dnevu dela in sadov k zaslužnemu počitku. Njeni sadovi so pospravljani po žitnicah in shrambah. Človeški otroci z zadovoljstvom zro na blagoslov svojega dela. V obrazih izžareva zavest bližnje preskrbljenosti.

Mnogo je bilo truda in težav v preteklih mesecih, veliko je bilo naporov in znoj; skrb in bojazen pred negotovostjo je bila stalna spremljevalka. Hvala Bogu! Delo je imelo uspeh, rodila je zemlja sadove, dan je bil blagoslov. Stan, ki je pri svojem prizadevanju tako kakor nobeden drugi z naravo povezan, čuti, kako je v vsem ustvarjanju odvisen od blagoslova v njej — stan kmetov zato ob žitnicah in shrambah, hramih in senikih poje ne samo z ustnicami, ampak s celo svojo dušo Stvarniku in Vladarju v zahvalni tedni svoj iskren: Tebe Boga hvalimo.

Mi pa smo stan proletarcev, stan ročnih delavcev, ki nas je usoda in civilizacija iztrgala iz neposrednega življenja narave. Za nas zima po zahtevah do nas ne zastaja za poletjem. Brezema nam nalaga ista, samo še težja in težav še novih. Mi nimamo senikov, ne shramb, ne kašč. Naša zaloga je od petka do petka običajno enaka, skoro vedno pa prazna. V naših dušah ni zavesti preskrbljenosti za gotovo daljšo dobo združeno z delnim počivanjem. Skrb za nas nikoli ne umre, strah pred negotovostjo ne mine.

Stan mnogih brezdomcev smo, stan delovnih sil brez nakopičenih dobrin, brez premoženja, brez kapitala. Kakor bratje smo si v tisočih med seboj podobni vsi. Vsi kopljemo in grebemo in vrtamo pod zemljo v zemlji in nad njo za edinim utešujočim zakladom — za srečo.

Mnogi iz stanu je nikoli ne najdejo. V dušah milijonov je mrak in mraz doma. Srepe gledajo krog sebe in srečne kolnejo. V dušah ni ognja, v srcih ni solnce in ljubezen ne more vzcveteti. Ledeno veje mraz skozi misli in ustvarja črne naklepe, zločesto hotenje, zločinska dejanja, življenje sovraštva brez sreče za vse. Vsi ti ne pojejo hvalnice Bogu.

Mnogi izven našega stanu, ki jih je »sreča« povabila na svoje zemsko pirovanje, je tudi ne pojo. Ti ne rijejo za »srečo«. Tisto, za katero milijoni hrepene, imajo in vedo, da to sreča ni. Zakaj sreča ne živi ne v kaščah, ne v shrambah, ne ob senikih, ne v blagajnah, ne v plačah, ampak edino v bogastvu človeških src. To so prodali, zamenjali za lažen videz in sedaj je srce prazno, sreče ni.

Zahvalne nedelje zanje ni. Tudi ti hvalnice Bogu ne pojo.

Bratje pri delu, sreča je v srcu. Čisto srce jo doume, čisto srce jo rodi. V delavskem domovanju sem jo našel med kopo otrok, pri bolniški postelji katoliške matere se mi je nasmehnila, v objemu v bojih za načela osvobodilnih zakoncev se je sprostila in kakor ptičje petje gostolele pod nebeški svod svoj slavospev: Tebe Boga hvalimo. Takrat je bilo sredi zime, meni pa se je zdelo, da je vsa zemlja s cvetjem posuta.

Delavski stan smo. Nič nimamo, za kar bi nas svet zavidati hotel. Vendar je tako vredno, da za zahvalno nedeljo tudi mi hvalnico pojemo. Mi v naši organizaciji zase in za njeno rast prav posebno. Vero imamo, z njo upanje in pa ljubezen. Srce imamo, ki ga sovraštvo otrovalo ni. Delo imamo in roke, ki ustvarjajo, razum, ki snuje. Plačilo prejemo, včasih veliko preborno, a tudi zemlja mnogokdaj preveč skopari. Družine imamo in z njimi skrb. V težkih časih pa se vendar kakor v solnem kopljemo v borbah za zmago nad zmedami in lažmi, nad hinavščino in zapeljavanjem nad nasiljem in izrabljanjem. V tisočerihih drobnih kapljah blagoslov na nas rosi, v nagli hitri rasti Bog podpira naše organizacijske smeri. Pri nas ni teme. Pri nas je dan in v srcih je Solnce, ki še v mnogih bridkostih iz tisočerihi niti tke nevidno tenčico za

Zdravstvena politika in strokovne organizacije

Važnost zdravstvene politike.

Zdravstveno stanje naroda je predvsem odvisno od stopnje njegove prosvete, njegovega gmotnega stanja in razumevanja za zdravstvene potrebe med vsemi sloji. Naloga oblasti je, da s pomočjo svojih strokovnjakov v prvi vrsti zdravnikov in zdravstvenih ustanov delujejo med narodom za zdravstveno prosvetitev in širjenje vseh sredstev, ki so potrebna za vzdrževanje zdravja in onemogočenje razvoja bolezni. Predavanja, predstave, brošure, letaki, predavanje v šolah, posvetovanja v zdravstvenih ustanovah itd. vse to služi širjenju znanja in razumevanju zdravstvenih potreb v narodu. Vendar to še ni dovoljno za polen uspeh teh stremeljenj.

Potreba zdravstvene politike za delavstvo.

Posebno važno je vprašanje zdravstvene politike za delavski stan. Iz izkušnje vemo, da je stopnja higijenske kulture med obrtniškim in industrijskim delavstvom jako nizka, čeprav družabni položaj in življenje tega stanu zahteva ne samo temeljito poznanje higijenskih osnovnih pravil, temveč tudi primerno sprovajanje teh pravil v prakso. Zdravje delavstva ogrožajo mnoge nevarnosti. Dovoljno je imenovati one, ki izvirajo iz tega, da je relativno veliko število ljudi natrpano v malih stanovanjskih prostorih. To predstavlja vedno veliko nevarnost prenosa kužnih in kroničnih nalezljivih bolezni, posebno tuberkuloze in povečano nevarnost obolenja za dojenčke in otroke.

Delo in bivanje v delavnicah, njihova

ureditev, obdelava materiala itd. predstavlja važno vprašanje za gospodarstvo in zdravstveno politiko, ker nosi v sebi škodljive vplive za zdravje. Zato je potrebno primerno zdravstveno znanje in razumevanje za izvedbo zdravstvenih predpisov. Delavstvo se mora tega zavedati in podvzeti vse to, kar je v interesu njegovega zdravstvenega napredka. Kakor rečeno imajo oblasti v tem oziru veliko odgovornost, vendar ne morejo same rešiti vsa ta pereča vprašanja. Izkušnja nas uči, da se često težje najde prava pot za zaščito posameznih delavcev, kakor rešitev zdravstvenega vprašanja preko delavskih organizacij. V človeški naravi je že tako, da posameznik raje izvaja gotove predpise, če mu jih njegov zaupnik priporoča ali, če jih skupno izvajajo. K temu pride še dejstvo, da se podzavestno čustvovanje večjega števila ljudi s pomočjo samoupravnih organizacij lažje izraža in močnejše pokaže kakor, če isto delajo posamezniki.

Del. strok. organizacija v službi zdravja delavstva.

Delavske organizacije morajo zaradi tega delo za zaščito zdravja vzeti v svoj program, ker imajo možnost postaviti gotove predloge in program za zboljšanje zdravstvenega stanja delavstva. Isto tako lahko pridobivajo svoje sotrudnike za pomoč v teh stremeljenjih in lahko služijo potrebni zdravstveni propagandi. Člani organizacij se tako najlažje usposablajo za razumevanje in izvrševanje zdravstvenega dela.

Socialna in zdravstvena zakonodaja v Jugoslaviji predvideva gotove mere

za sodelovanje delavskih organizacij z zdravstvenimi ustanovami in za poboljšanje zdravstvenega stanja delavstva. Po nekaterih odredbah je prenešana odgovornost za higijensko zavarovanje in zaščito delavcev, deloma na delavstvo samo. Delavstvo torej lahko prevzame skrb za svoje zdravje v svoje roke, če ima dobro lastno organizacijo. Na ta način bo najlažje prišlo do svojega cilja, ker v organizaciji je razdeljena odgovornost na vse člane. Ne smemo pozabiti, da je zdravje temelj sreče in zadovoljstva. Udejstvovanje v tej smeri znači pravilno reševanje posameznih socialnih in gospodarskih vprašanj. Zavedni delavci se morajo zaradi tega čim več zanimati za ta vprašanja. To služi dobrobiti in napredku ne samo njih samih in njihovih družin, temveč celemu narodu in državi. Če je delavstvo zadovoljno, za kar je glavni predpogoj zdravje, predstavlja močan temelj družabne skupnosti. Zato je delo za zdravje delavskega stanu sestavni del programa prave delavske stanovske strokovne organizacije.

ZZD v boju za zdravstveno zaščito delavstva.

ZZD se bori dosledno za natančno izvedbo zdravstvene in varnostne zaščite delavstva v samih obratih in delavnicah po tozadevnih določbah zakona o zaščiti delavcev in obrtnega zakona. Zahtevamo pa tudi, da nam oblasti z izdajanjem natančnejših določb in strogim nadzorstvom pri tem delu prispejajo na pomoč. Izven obratov se pa ZZD bori za zdrava in cenena delavska stanovanja, kar je glavni predpogoj za zdravje delavstva in njegovih družin.

Minimalne plače so prenizke

Z banovo uredbo od 31. julija 1937 so bile določene na podlagi člena 2. uredbe o minimalnih plačah za območje Dravske banovine, in sicer s posebno lestvico, ki uvršča industrijo kakor tudi trgovino in obrtne obrate v tri grupe, poleg tega pa predvideva za gotove stroke izjemne minimalne mezde od din 1.80 do din 2.— na uro.

Po 1. avgustu 1937 so se gospodarske in socialne razmere zelo spremenile ter so zlasti porasli stroški za preživljanje, tako, da smatrajo strokovne organizacije za nujno potrebno prilagoditev minimalnih plač novim razmeram, ker v doglednem času ni pričakovati kakih bistvenjših sprememb današnjih druginjskih razmer.

Po vsestranskem razmotrivanju današnjega položaja so prišle delavske organizacije do zaključka, da je za območje Dravske banovine edino primerena enotna minimalna plača din 3.— za nad 18 let staro delavstvo.

Sedanjo lestvico plač so zaradi uvr-

srečo, da včasih v dušah zazveni z vsemi strunami: Tebe Boga vabimo!

Da tudi mi delavci imamo svojo zahvalno nedeljo, ima jo naša ZZD. V svoji revščini smo od Boga veliko prejeli, mnogo zahvale smo mu dolžni.

stivne obratov v posamezne grupe marsikateri delodajalci smatrali za lestvico »realnih« plač, katerih primernost druginjskim razmeram in vrednosti delavčevega dela je že ugotovila kr. banska uprava. Pri večini pogajanj, zlasti v obrtnih strokah so strokovne organizacije naletele na take in podobne ugovore delodajalcev.

V času po 1. avgustu 1937 je odpadla tudi glavna ovira za enotno minimalno plačo s tem, da je bila uvedena minimalna plača v vseh sosednjih banovinah ter je tako odpadlo sklicevanje na »konkurenco« iz sosednjih banovin, ki je bila na zadnji anketi glavni razlog za določitev nižjih minimalnih plač.

Ne samo potreba po najskromnejšem eksistenčnem minimumu diktira uvedbo najvišje možne minimalne plače v Dravski banovini, marveč so tudi v preteklem letu sklenjene kolektivne pogodbe v obrtnih podjetjih jasen dokaz, da je edino le enotna minimalna plača din 3.— v obojestranskem interesu, ker bo uvedba te plače vsaj nekoliko omejila neloyalno konkurenco na račun nizkih delavskih plač onih krajev, kamor doslej delavske strokovne organizacije še niso prodrle.

Izjeme čl. 3., ki so bile delno utemeljene lansko leto, zdaj niso več utemeljene, kar dokazujejo v tem času med organizacijami in prizadetimi podjetji sklenjeni mezdni sporazumi, ki predvidevajo višje urne plače. Večina v čl. 3. navedenih podjetij ima dolgoročne dobavne zaključke ter se je njih gospodarski položaj izboljšal.

Istočasno s spremembo sedaj veljavnih minimalnih plač naj blagovoli zato kr. banska uprava odrediti tudi minimalne odškodnine za vajence, ki naj bi veljale vse dotlej, dokler ne bo ministrstvo za socialno politiko tega vprašanja rešilo z uredbo, predvideno v čl. 268. o. z. Večina vajencev ne prejema nikake odškodnine, nasprotno morajo v več primerih še starši plačevati mojstrom odškodnino za učenje. Vajenec že v drugem, gotovo pa v tretjem letu ni samo neproduktiven učenec, marveč je že zaposlen pri produkciji ter ima mojster od njega korist in je gotovo upravičena zahteva, da dobi vajenec za to delo vsaj minimalno odškodnino.

Pozivajoč se na čl. 2. in 3., točka 1. in 2. ministrske uredbe o minimalnih plačah, prosimo za razpis ankete in odreditev novih minimalnih plač, ki naj se odrede v smislu naših navedb enotno, upoštevajoč pri tem določbe člena 2., t. 4. uredbe za gospodarske in socialne razmere, posebno pa stroške preživljanja in izdatke produkcije.

